

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΔΥΟ ΔΡΟΜΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ...

Λίγο καιρό πριν, οι ηγεσίες ΤΕΕ-ΤΣΜΕΔΕ έφεραν νέα αναλογιστική μελέτη, για να μας πουν ότι το «Ταμείον είναι μείον», στηρίζοντας έτσι για μια ακόμα φορά το Νόμο που μαζί με την κυβέρνηση σχεδίασαν. Σήμερα, που βλέπουν ότι το μερίδιό τους από την πίτα προβλέπεται πολύ μικρό για τη «βρώμικη δουλειά» που έκαναν εδώ και τόσο καιρό και την κατακραυγή που εισέπραξαν, θυμήθηκαν ότι το ταμείο είναι «εύρωστο» και «αγιές» – λόγω της αφαίμαξης των ασφαλισμένων του – και εκλιπαρούν για «εξαίρεση»!!! Και την ίδια στιγμή, εξακολουθούν να υπερασπίζονται το νόμο που όξυνε ακόμα περισσότερο αυτή την κατάσταση, ακόμα κι όταν ο υπουργός Απασχόλησης δηλώνει προκλητικά ότι θα τον χρησιμοποιήσει ως πρότυπο για το νόμο του «ενιαίου ταμείου». Και βέβαια, κουβέντα για τα εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ κλεμμένων οφειλών εργοδοσίας και κράτους προς το ΤΣΜΕΔΕ. Αυτά πάνε «προίκα» στην κυβέρνηση, μπας και στέρξει και λυπηθεί τους «ηγέτες των μηχανικών» και τους αφήσει να κάνουν τη δουλειά που έκαναν τόσο καλά μέχρι σήμερα, χωρίς να τους πάρει «τη μπουκιά (λέγε με αποθεματικά του ΤΣΜΕΔΕ) από το στόμα». Το «ταμείο-πρότυπο» που υπερασπίζονται, όμως, είναι:

- το ταμείο με τη χαμηλότερη κρατική συμμετοχή στα αποθεματικά του (δηλαδή, λειτουργεί ΗΔΗ ως δεύτερος «πυλώνας» ανταποδοτικής ασφάλισης, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις της ΕΕ),

- το ταμείο με τη χειρότερη σχέση εισφορών-παροχών ανάμεσα σε όλα τα «μεγάλα» ταμεία (όπως παραδέχεται η ίδια η ΔΕ του ΤΕΕ),
- ένα Ταμείο – Τράπεζα που θα κληθεί άμεσα να χρηματοδοτήσει τα νέα φαγοπότια των κατασκευαστικών ομίλων που τιτλοφορείται ΣΔΙΤ,
- ένα Ταμείο - τζογαδόρος που «επενδύει» τα αποθεματικά του στο καζίνο του Χρηματιστηρίου και στα κερδοσκοπικά παιχνίδια των τραπεζιτών, εκεί όπου ο ιδρώτας μιας ζωής χιλιάδων μηχανικών μόλις που αγγίζει τα κέρδη ενός λεπτού διαπραγματεύσεως...

Όσο κι αν «ιδρώνουν» και πασχίζουν να το κρύψουν πίσω από κάλπικους «όρκους πίστης» στη δημόσια ασφάλιση (τώρα τη θυμήθηκαν, όταν παίζανε τα «ρέστα» τους στη Σοφοκλέους και αγοράζανε τα «πακέτα» της Τράπεζας Αττικής ήταν απλά «επενδυτές...»), η πολιτική που εφαρμόζουν και συμφωνούν απόλυτα με τα γαλαζοπράσινα επιτελεία, είναι μια: η πολιτική που έχει τη σφραγίδα της Ε.Ε. και της Συνθήκης της Λισσαβόνας, η λογική της ανταποδοτικότητας που σημαίνει: Αύξηση των εισφορών, μείωση των παροχών, απαλλαγή του κράτους και της εργοδοσίας από το «περιττό» ασφαλιστικό κόστος. Το κυβερνητικό σχέδιο με το ΕΝΙΑΙΟ ΤΑΜΕΙΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ είναι ένας ακόμη κρίκος της μεγάλης αλυσίδας αντιλαϊκών μέτρων. Η λογική του ΤΕΕ που μας λέει να «οχυρωθούμε» πίσω από το νόμο 3518 (που εκτόξευσε τις εισφορές και νομοθέτησε τη μείωση των συντάξεων) και το υψηλό αποθεματικό (προϊόν της κλοπής που υφίστανται οι εργαζόμενοι μηχανικοί επί δεκαετίες) για να ζητήσουμε «εξαίρεση» από την ενοποίηση, θυμίζει αυτά που έλεγε με το Νόμο Σιούφα, όταν «ανακάλυψε» τη «λύση» της «αναδιάρθρωσης των κλάδων» του ΤΣΜΕΔΕ, αντί της πάλης για την κατάργησή του και με το νόμο Ρέππα, που άνοιξε το δρόμο στη σημερινή ενοποίηση. Είναι λογική διασπαστική για το κίνημα, γιατί αποδέχεται την κυβερνητική προπαγάνδα για αυτοδύναμη και βιώσιμη από τη μια και φτωχά κι αδύναμη από την άλλη ταμεία και προτάσσει την «εξαίρεση» των μεν εις βάρος των δε. Είναι λογική, τελικά, ήττας, υποταγής, συμβιβασμού. Δεν πρέπει να περάσει ΚΑΙ ΔΕ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ!!!

Σήμερα στο κίνημα συγκρούεται η ταξική κατεύθυνση του ΠΑΜΕ που αγωνίζεται να πληρώσει το κράτος και το μεγάλο κεφάλαιο για αποκλειστικά δημόσια, καθολική ασφάλιση και η κατεύθυνση της υποταγής στην αντιλαϊκή πολιτική της ανταποδοτικότητας που καλλιεργούν οι ηγεσίες της ΓΣΕΕ, της ΑΔΕΔΥ και του ΤΕΕ.

Τρίτος δρόμος δεν υπάρχει!